c *Conſanguineis.*] Ad-
de, quod Bald. in l. 1. ff. de
rerum diuiſ. ex mente Ia-
cob. de Beluiſ. idem dicit,
quando feudum eſt anti-
quũ, quia non eſt ſuſpicio,
quod feudũ deterioretur.
Imò Prælatus illos de ſui
ſanguine tenetur præferre
alijs: ſecus ſi infeudatio,
vel datio in emphyte. fie-
ret de nouo, per Iacob. in
ſuis quæſtionib. feudalib.
quæſt. 27. *Giach.*

*Non ſolum extraneis,
ſed etiam conſanguineis.*]
2 An † & quatenus Eccleſ.
Prælatus, vt extraneis, ſic
& conſanguineis ſuis, rem
infeudari ſolitã, & Eccle-
ſiæ apertam, in feudũ lar-
giri poſſit, præter Clarum
noſtrum, & ab eo hic alle-
gatos, declarãt Iacob. Me-
noch. de præſumpt. lib. 3.
præſumpt. 54. Fachin. lib.
7. controuerſ. iur. cap. 31.
Mynſing. cẽt. 5. obſer. 47.
Roſenthal. d. c. 4. cõcl. 23.
& Dn. Bocer. d. diſput. 14.
theſ. 10. & d. tract. de inue
ſtit. feud. c. 3. nu. 56. & ſeq.
Deque eadẽ quæſt. videã-
tur, quæ allata ſunt ſupra
in d. §. emphyteuſ. q. 6. nu.
18. & ſeqq. *Harpr.*

d *Solemnitates.*] At ſi
non ſint ſolitæ infeudari,
tunc requiruntur, vt dixi
ſupra, ſub Apoſtill. ſignata
littera B. ibi vide. *Giach.*

e *Alterare.*] Aduerte,
quod poteſt alterare pro-
pter benemerita recipien-
tis, vt dixi ſupra. Adde nũc
duas alias limitationes de
quibus per Apoſtil. ad Ale
xand. eod. conſ. 9, in 1. Apo
ſtill. quas ibi vide per te:
eas non tranſcribo. *Giach.*

*quod per multum tempus cõle
gerit fructus ipſius rei ſolitæ
infeudari, put ſolitus eſt face-
re de alijs rebus incorporatis.
Et hanc opin. quod ſcilicet re-
quiratur huiuſmodi declaratio
expreſſa, vel tacita dicunt ma
gis eſſe communẽ, quidam mo-
derni, quos refert Curt. iun. in
d. 1. parte 2. partis prin. q. 5.*
5 *Vlterius quæro, nunquid poſ
ſit Prælatus huiuſmodi res,
poſtquam ad eccleſiã reuerſæ
ſunt, infeudare non ſolũ extra*
c *neis, ſed etiã conſanguineis et
affinibus ſuis? Reſpon. quod ſic
dummodo talis infeudatio non
ſit multũ oneroſa eccleſiæ, uel
alias ſuſpecta. Ita tenet Bal. in
d. c. 1. n. 9. et eſt communis ſen
tẽtia, vt ait Curt. iun. in 1. par
te 2. par. tprincipalis, q. 7. quẽ
refert Rip. de peſte in c. 2. de re
medijs præſeru. nu. 170. Iaſ. in
d. c. 1. poſt n. 19. de his qui feu.
dare poſſ. Zaſi. de feu. in 5. par
te. verſ. Quarta concluſio. Et
ita de conſuetudine obſeruari
videtur, qa hodie potius agna
tis, quã alijs beneficia à Præ-
latis concedentur, vt dicit glo.
in c. 1. in princ. in verbo, In cle
ricor. ſi de inueſtitura inter
domin. et vaſal. &c. Quæ qui-
dẽ conſuetudo non eſt prorſus
improbanda, modo iſti agnati
ſeu affines ſint alias probi, &
idonei. Sed caueant prælati, ne
dum proximos ſuos immerito
bonis eccleſiaſticis ditare con-
tendũt, ipſi eorum, & ſuas ani
mas illaqueent in aternam dã
nationem.*
6 *Item quæro, an in tali reno-
uatione infeudationis interue-
nire debeant illæ debitæ ſolem*
d *nitates, [d] quæ in rei eccleſiaſt. alienatione requiruntur? Re-
ſpon. quod non. Ita tenent Bart. in auth. qui rem, n. 4. C. de ſa
croſ. Eccle. Abb. in c. vt ſuper, n. 11. de reb. eccleſ. non alien.
& eſt cõmunis ſentẽtiam, vt dicit Curt. iun. de feu. in 1. parte
2. partis prin. q. 1. Et ꝙ poſſit Prælatus ſolus, & ſine conſen
ſu capituli huiuſmodi res ſolitas infeudari alijs in feudũ con
cedere, dicit eße communẽ concluſionem Doctorum Soc. cõſ.
102. n. 23. lib. 3. Claud. in d. c. 1. de his, quid feu. dare poſſ. Et
ita etiam communiter de conſuetudine teneri atteſtatur. Za-
ſius de feu. in 5. parte, verſ. Secunda concluſio. Et in hoc mo
dica eſt inter Doct. controuerſia.*
7 *Scias tamen, quod ſicut Prælatus non poteſt infeudare res
eccleſiæ non ſolitas in feudum concedi; ita etiam in tali reno*
e *uatione infeudationis non poteſt alterare, [e] aut mutare conſue
tudinem, ſecundum quam erant ſolitæ concedi. Ita dicit Bar.
in d. Auth. qui rem. n. 8. & eſt commuuis concluſio, vt dicit
Alex. conſ. 9. n. 2. lib. 3.*
3 *Sed quid ſi alteret, aut mutet ipſam conſuetudinem, nũnqid
feudatio vitiabitur? Reſpon. quod quatenus in hac renoua-
tione exceſſit formam cõſuetam, proculdubio vitiatur, & in
hoc nemo diſcrepat. Et hanc concluſiouem dicit eſſe com-
munem, Curt. iun. in d. 1. parte 2. partis, in 6. q. col. & 2.
quatenus autem ſolitæ ſunt concedi ſuſtinetur. Et ita dicit
eſſe veram, & cõmunem ſententiaw, Cur. iun. in d. 6. quæſt.
col. pen. Tu vide, quæ dixi ſupra: §. emphyteuſis, q. 6. verſic.
Scias tamen.*

QVAESTIO XIV.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Dominus an poſſit inueſtire aliquem de feudo nondum aperto.*

Ex Additionibus.

1 *An, et quatenus dominus aliquem de feudo nondum aperto in-
ueſtire valeat, remiſſiue.*
2 *Num in feudis ſpes conditionalis inueſtituræ ad hæredes tran-
ſeat.*

ADDITIONES.

a NOndum aperto.] De feudo autem nondum aperto, ac
deuoluto, ob ex-
tinctam lineam compre-
henſorum, poteſt propter
amorem patris in filiam il-
lud transferre, commune
vide per Roland. in conſi-
lio 41. numero 21. volum.
2. & dixi etiam in collect.
mea commun. opin. ver-
bo, dominus, numero 6.
Giach.

*An dominus poſſit in-
ueſtire aliquem de feudo*
1 *nondum aperto.*] An, † &
quatenus dominus aliquẽ
de feudo nõdum ſibi aper-
to inueſtire valeat, poſt ve
teres, & Clarum noſtrum
abundè exponũt Borchol.
in Comment. in conſuetu.
feud. cap. 7. nu. 18. & ſeq.
Schrader. in tractat. feud. part. 3. cap. 2. numer. 17. & ſequentib.
Vult. libro 1. de feud. cap. 5. num. 17. & capit. 7. num. 46. & 48.
Nicol. Mozz. tit. de ſubſtanr. feud. numero 55. eoſque referens
Henricus a Roſenthal. in
tractat. iuris feud. capit. 4.
concluſ. 9. item D. Bocer.
in tract. de inueſtitura feu.
cap. 5. num. 13. & ſequen-
tib. & Rudinger. lib. 1. va-
riar. lection. iuris feud. ca-
pit. 11. & illud hic adden-
1 dum eſt: quod † in feudis
ſpes conditionalis inueſti
turæ in hæredes actiuè, &
paſſiuè tranſmittatur, cap.
1. qui ſucceſſores tenean-
tur, tit. 9. lib. 1. F. cap. 1. qui
2 † ſucceſſ. feu. dare teneãt.
tit. 3. lib. 1. F. §. ſub condi-
tione, 4. verſ. ex conditio-
nali. Inſtit. de verb. oblig.
Idque explanatius perſe-
quitur Rudinger. d. lib. 1.
cap. 12. *Harpr.*

QVÆST. XIV.

1 QVæro, an dominus poſſit
iuueſtire aliquẽ de feu.
a nõdũ aperto, ſcil. quod adhuc
per ailum uaſallũ legitimè iu-
ueſtitũ poſſidetur? Reſp. ꝙ ſic,
dũmodo inueſtitura ſit conce-
pta ſub conditione, puta, ſi ille
uaſallus ſine deſcendentib. aut
agnatis ad feudum ipſum uoca
tis deceſſerit: vel in tẽpus, pu-
ta, quando ipsũ feudum ad do
minũ iure medio deuoluatur.
Et ita concludũt communiter
Doct. vt dicit Claud. in l. fi. n.
13. C. de pact. Sed ſi inueſtitu
ra eſſet concepta purè, eſſet pe
nitus nulla, adeò, quod etiamſi
poſtea eueniat caſus, ꝙ tenẽs
feudum moriatur ſine hærede,
non tamen poteſt aliquem effe
ctum ſortiri. Ita probat text.
in c. 1. hic poteſt eſſe titul. qui
ſucceßores teneãt. & eſt com
munis opin. vt dicit Aluar. in
eod. c. 1. poſt n. 1. verſ. In tex.
ibi. Debẽt tamen Imperatores
& Principes abſtinere ab
huiuſmodi inueſtituris conce-
dentis, ne inducant votum ca-
ptandæ mortis, vt audiui cõti
giſſe noſtris temporib. in quo
dã Marchione ex primatibus
Italiæ, cuius nomen tacetur.*

QVÆ-

QVAESTIO XV.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Feudum rectum an poſſit conſtitui ſinẽ inueſtitara.*

Ex Additionibus.

1 *Feudum rectum, ſiue proprium quid.*
2 *Feudum non rectum ſiue improprium, & degenerans quid.*
3 *Feudum rectum ſine inueſtitura conſtitui non poteſt.*

ADDITIONES.

a FEudum rectum.] Hic ſcias, quod feuda recta conceduntur
ex gratia, & non per
pecuniam, ſecundum Inn.
& Iaſ. citatos per Rolan.
in conſ. 23. num. 6. vol. 1.
Giach.

Feudum rectum.] Feu-
1 dũ rectum † ſiue propriũ
eſt, quod cõmuni, ac regu-
lari iur. feudali cẽſetur, et
in nulla parte à regulis iu-
ris feudalis recedit: ſed ijs
ſimpliciter innititur, tit. 1.
§. fi. ibi, proprie iure feudi
2 cẽſetur, li. 1. F. Feudũ † nõ
rectum, ſiue impropriũ, et
degenerans dicitur, quod
à communi, ac regulari fe
udi iur. recedit, d. tit. 1 §. fi.
ibi, non iure feudi iudica-
tur, li. 1. F. tit. 2. § fi. ibi, præ
ter communẽ feudi ratio-
nem, item ibi, contra feu-
di conſuetudinem, lib. 2. F. & tit. 48. lib. 2. F. De qua diuiſione
cõſulantur, poſt veteres, Ludolphus Schraderus in tractat. feu.
part. 2. cap. 3. nu. 1. & 2. Vulteius lib. 1. de feud. cap. 8. num. 37.
Bocer. in tract. de qualit. & differ. feud. cap. 5. numero 57. Ro-
ſenthal. in tract. iuris feud. cap. 2. concluſion. 52. Guerrin. Piſo
Soac. de feud. cap. 4. num.
1. Sonsbecc. in Commen-
tar. in vſus feud. part. 4.
Borcholt. in Comment.
in conſuet. feud. cap. 4. nu.
25. Duaren. de feud. cap.
4. numer. 1. Schneidevvin
part. 1. de feud. numer. 31.
Henric. Linck. in tract. fe-
ud part. 1. nu. 10. & Pau-
lus Berens diſput. feud. 1.
th. 70. & ſeqq. *Harprec.*

b *Poſſit conſtitui ſine*
3 *inueſtitura.*] Quod † ſine
inueſtitura, quæ ſignum
eſt feudi neceſſarium, feu
dum nullo modo conſti-
tui poſſit, indicat Rolan-
dus à Valle conſ. 50. num.
9. vol. 3. conſ. 1. num. 9. &
49 item conſ. 90. num. 24.
volu. 4. eumque referens
Borcholt. dict. Commentar. in conſuet. feud. c. 7. num. 2. & D.
Obrechtus diſp. feud. 8. th. 1. & 2. *Harprec.*

QVAEST. XV.

1 QVæro, nunquid feudum
a rectum [a] poſſit conſti-
b *tui ſine inueſtitura ita vt
habeat propriam naturam feu
di, & ſit tranſitorium ad hæ-
redes? Reſpond. in vſibus feu-
dorum ſunt tex. in hac mate-
ria, qui inter ſe pugnare vi-
dentur. Nam in cap. 1. quib.
mod. feud. conſtitui poteſt. ex-
preſſe dicitur non poſſe feudũ
ſine inueſtitura conſtitui, etiã-
ſi quis domino iubente alicu-
ius rei tanquam feudalis poſ-
ſeßionem nanciſcatur. Con-
trarium autem decidi videtur
in c. 1. de conſue. recti feudi,
vbi dicitur, paria eſſe quod cõ
cedatur inueſtitura, vel quod
domino iubente quis poſſeſſio-
nẽ feudi nactus ſit. Tu dic ſe-
cundum Aluarottũ, quod illi
tex. ita poſſunt ad concordiã
recte reduci. Aut talis iuſſus
eſt factus corã parib. curiæ,
& tũc habet vim inueſtituræ,
put expreſſe loquitur tex. in d.
c. 1. de cõſuetudine recti feudi.
Aut fit abſẽte curia, & nihil
operatur. Et ita procedit tex.
in d. c. 1. qnib. mod. feu. cõſt. po-
teſt. Et hæc cõcordia cõmniter
tenetur, ut ait. Zaſi. de feu. in 9.
parte. col. 1. ver. Nec te lateat*

QVAESTIO XVI.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Feudum an poſſit acquiri mediante pretio.*
2 *Et an tale feudum dicatur proprie feudum.*

Ex Additionibus.

1 *Num feudum emptum ſit proprium, an improprium.*
2 *Cui non competit definitio, ei nec definitum competit.*
3 *Beneficium ex mera beneuolentia proficiſcitur.*
4 *Feudum non ſub prætextu pecuniæ, ſed amore, & honore do-
mini acquirendum.*

ADDITIONES.

a MEdiante pretio.] Hic inſurgit pulcherrima dubitatio,
an ſcilicet feuda capi poſſint in executione iudicati, ui-
de per Iac. de S. Georg. remiſſiue in l. ſi cum vſufructuario, nu.
6. ff. ſi ex noxa. cau. agatur
& in quæſt. feuda, quæſt.
31. numer. 39. Hic etiam
ſcias, quod feudum mer-
cenariũ, vel cẽſuale haud
expirat per ſacros ordines
nec per monachationem,
ſed tranſit ad monaſteriũ
cum onere ſuo, per Iaſ. in
conſ. 117. colum. 4. vol. 4.
& Rol. in conſ. 23. nu. 14.
poſt. Bal. cap. quæ in Ec-
celeſiarum, de conſtitut.
Giach.

b *Nunquid talẽ feudũ*
1 *emptum dicatur proprie feudum.*] quod † feudum emptum
(quod ſcilicet interueniente pecunia acquiritur) feudis im-
proprijs ſit adſcribendum, plerique Interpretes non ſine ra-
2 tione concludunt. Primo † enim, cui non competit definitio
feudi proprij, illi nec competit definitum. Atqui feudo em-
pto uon competit definito feudi proprij, ſiue recti. Ergo feu-
dum emptum non eſt feudum proprium, ſed improprium.
Aſſumptio ſic demonſiratur: Feudum definitur per benefi-
3 cium in tit. 23 §. in primis, libro 2. F. Iam † vero feudum, quod
pretio interueniente comparatur, non eſt beneficium. Siqui-
dem beneficium ex mera beneuolentia tribuentis proficiſci-
tur: illudque tribuens ſponte ſua, pronaque affectione acci-
pienti tribuit, dict. titul. 23. Atqui feudum, quod emitur pre-
tio, non ex mera beneuo-
lentia, & prona affectione
concedentis proficiſcitur,
vti omnibus patet. Sequi-
tur igitur, feudnm em-
ptum non eſſe proprium
4 feudum. Deinde † Feu-
diſta in titul. 27. in fine
principij libro 1. F diſerte
ſcribit: feudum (ſcilicet
proprium) non ſub præ-
textu pecuniæ, ſed amo-
re, & honore domini ac-
quirendum eſſe. Quæ
verba ſatis arguunt: quod
fendum per ſe, & ſua natura non interuentu pretij ſed amore
ac honore ſolum domini, ſiue (vt in dict. titul. 23. libro 2. F.
dicitnr) ex beneuolentia domini ſit acquirendum. Atq; ita do-
cent, præter Clarum noſtrum, Curt. iun. de feud. part. 1. quæſt.
6. numer 14. Mozz. de diuiſ. feud. numer 37. Aretin. conſ. 164.
Sylnan. conſ. 52. numer. 2. volum. 1. Brun. conſil. 14. num. 2 vol.
1. Corneus conſil. 239. numer. 21. volum. 1. Dec. conſil. 286. in
fin. Iaſon conſ. 1. in princip. & conſ. 24 num. 9 & conſ. 57. nu. 3.
volum. 4.

QVAEST. XVI.

1 QVæro, an feudum poſſit
a acquiri mediante [a] pre-
*tio? Reſpond. gloſſ. in capit.
1. de benef. frater. in gloſ. 1. te-
nuit quod à domino non poſſit
feudum concedi mediante pe-
cunia. Contraria tamen opin.
ſcilicet, quod feuda poſſint emi
obtinuit, vt dicit Zaſ. de feud.
in 12. par. ver. 3. cõcluſio. ſub-
dens, quod eam Doct. plerique
omnes ſequuntur. Et quod hæc
opi. notiſſima conſuetudine re-
cipiatur, dicit etiam Bald. in
cap. 1. §. ex eadem lege nu. 2.
de l. Corra. qnod ita eſt per cõ-
ſuetudine vſurpatum, & quod
ita quotidie videmus caſtra,
& villas enim, & uendi cum
mero, & mixto imperio, &c.*
2 *Sed quæro, nunquid [b] ta-*
b *le feudum emptum dicatur*

c proprie feudum? c Reſpond. quod non dicitur habere propriam naturam feudi, ex quo non eſt gratuitum; vt in cap. 1.de feudo non habente propr. uat.feu.tamen eſt verũ feudũ, & regulatur ſecundũ omnes leges, & conſuetudines feudi. Ita generaliter volunt omnes Feudiſtæ, vt dicit Molin. in conſuetud. Pariſ. feud. §. 30. numero 110. in fin. ſed de hoc aliquid attingemus in diſcurſu materiæ.

volum.4.Menoch. conſ.391. num 36. volum.4. Borcholt. in Comment.in conſuetud.feudor.cap.4.nu.26.Anton. Gabriei. Roman.commun.concluſ.libro 2.ſub tit.de feud. concluſ.2.in princ. Burſatus conſ.4.n. 15.& conſ.46.numer.12. volu.1. Schradet.in tract. feud.part.2.cap.4 numer. 55.hoſque omnes referés Vulteius lib.1.de feu.cap. 8.nume.45. Quibus adijciendi ſunt Schench.Baro ad dict.tit.23.libro ſecundo,Franciſcus Roſenthal. in tractat.totius iur.feudal.capitul.2.concluſ.61.Cuiac.ad titul. 1.§.item illud libr.2. Fran.Obrechet.diſput. feud. 2.the. 367. Gail.lib.2.obſeruat.159.num.3.& 4.Berens diſput. 1. feud.th. 72.H.vbi diſentientium,Sonsbeccij in Comment. in vſus feud.part.2. numer.7. cum ſeqq.& Boceri in tractat. de qualit.& different. feudor.cap.5.num. 62. argumenta diligenter refutat. *Harprec.*

c *Reſpond.quod non.*] In hoc articulo vide Anton. Gabril ibro tertio, commun.opinio. titul.de feudal.concluſ. ſecunda. *Gouean.*

QVAESTIO XVII.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Conceſſio feudi per verbum,* Donamus, *an dicatur donatio, vel feudalis conceſſio.*

Ex Additionibus.

1 *Donatio potius, quam infeudatio præſumitur.*
2 *Vocabulum donationis in contractu appoſitum facit, vt negotium, de quo agitnr, non contractus feudalis, ſed donatio cenſeatur.*

ADDITIONES.

QVÆST. XVII.

1 *QVæro Princeps concedit a alicui, feudum, & in conceſſione vtitur verbo, Donamus, vel alio ſimili importante donatinnem, nũquid b cenſebitur libera donatio vel feudalis conceſſio? Reſp' quod cenſebitur libera donatio. Et ita in ſpecie conſului Oldrad.conſ.159.nu.3.& hoc dictum Oldradi uidetur communiter receptũ, ut ait Gratus conſ.9.nu.78. lib.1. Hanc etiam eſſe communem concluſionẽ Doctorũ atteſtatur Soc. iun.conſ.102.n.9.& ſeq. li.2. Non enim debemus à proprietate uerborũ recedere, maxime cũ beneficia principũ c latiſſime ſint interpretanda.*

a CO*ncedit.*] De natura vero verbi, concedo, vide per Iac. de feud.verb ibi in fluminibus, ſub numer.5. &in collecta mea,in verb. conceſſio, ſub numer.12. 13.& 14. *Giach.*

b *nunquid cenſebitur libera donatio.*] Cum† donatio potius, quam infeudatio præſumatur, per notata Menochij conſ.1.numer.10.volum.1.& Maſcardi de probationibus concluſ.766.num.2.vol. 2.in contractu † donationis uocabulum appoſitum efficit, ut negotium, quod agitur, non ſit contractus feudalis, ſed donatio. Ita, præter Clarum noſtrum, & ab eo citatos hic, tradunt Alberic.in rubr.C.de donat.Roſenthal·in tract.iuris feudal.cap.6. concl.27. Mozz. de accident.feud.num.40.& ſeq.Decius conſ.468.n.12.& conſ. 498.n.11. Ruin.conſ.42. nu.6.vol.1.Alc.conſ.172. nu.5.& conſ.199.nu.26. & conſ.374.nu.3.Gozad. conſ.8.nu.16.& ſeq.alijque plures,quos refert,& ſequitur Vulteius lib.1.de feud.cap.7.n.56.verſ.debent.autem verba,&c. *Harprec.*

c *Latiſſime interpretãda.*] Iuxta tex.in l.fi.ff.de conſtit.princ.& de feudo conceſſo, vide per Franc. de Eccleſ.conſ.feud.conſ.40. de uerbo, indulgemus, uide per Roland.in conſ.48.num.9.in 4. *Giach.*

QVAESTIO XVIII.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Res an in dnbio præſumatur allodialis, vel feudalis.*
2 *Et quid ſi inueſtitura ſit de caſtro, & pertinentijs, an dominus habeat intentionem fundatam pro omnibus bonis, quæ vaſallus poſſidet in teritorio illius caſtri.*

Ex Additionibus.

1 *Res in dubio præſumitur allodialis, non feudalis.*
2 *Seruitus in dubio non præſumitur.*

ADDITIONES.

QVÆST. XVIII.

1 *Contigit quãdoque, quod dominus aſſerit aliquã rem, quam uaſſallus poſſidet, eſſe feudalem, econuerſo autem uaſallus contendit eam eſſe allodialem, quæro, an præſumatur feudalis, uel allodialis? Reſpond.quod in dubio quælibet res preſumitur a allodialis & non feudalis. Hec eſt uulgata regula, quam omnes Scribentes ſequntur tam legendo, quam conſulendo, ut dicit Bello. conſilio 10. numero 9. Eſt enim feudum ſpecies ſeruitutis, quæ in dubio non præſumitur.*

2 *Sed quid, ſi vaſallus habeat inueſtiturã de caſtro, & pertinentijs, nũquid eo caſu dominus habebit intentionem fundatam, ita quod omnia bona, quę vaſallus reperitur poſſidere in territorio b illus caſtri, præſumantur feudalia, & vaſallo incumbat onus probandi quod ſint allodialia? Reſ.quod non, ſed præſumuntur allodialia, n ſi dominus probet ipſas res eſſe de pertinentijs. Ita dicit Hoſtien. in c.nimis. de iure iur.& eſt communis opi.vt ait Bello.in d.conſ.10.poſt nu.11. et ita in facti cõtingẽtia indicauit conſilium Neapolitanũ vt refert Afflic. dec.207. Et ſuperioribus annis, dũ ſimilis quæſt.verteretur in cauſa magni ponderis, fuit pronũciatũ pro vaſallo, non obſtante, quod bona, de quibus agebatur, eſſent ſita intra confinia territorij deſcripta in inueſtitura.*

a PR*æſumitur allodialis.*] Adde commune hoc eſſe,ut per uenerand.colleg.Papiæ in uoto cauſæ Finari ſub n.36. quod reperitur poſt tract.D.Iac.Menoch.de recup.poſſeſſ.& dixi in mea collect. comm.opin. uerb.feudũ n.2. ubi etiã ſi agatur de Marchionatu, quando Marchionatus poteſt haberi tit.donationis, ſeu allodiali. Ad illud etiã adde per Alex.in cõſ.129. in prin.li.1.& conſ.15.uol 5.Bal.in c.ſignificauit,col. 1.de reſcr. & per Dec. in conſ.588. ſub nu. 8.ubi p hoc fundamentũ cõſuluit hæredem inſtitutũ mittendũ eſſe in poſſeſſionẽ bonorũ,ex quo allodialia præſumũtur,idẽ in cõſ.467.& ſeq.p Cra.cõſ.112.n.14.Rol.cõſ.82.uol.2.*Giac.*

1 *In dubio quælibet res preſumitur alliodialis.*] Si† de ipſa feudi ſubſtantia incidat controuerſia, utrũ res, de qua contenditur ſit feudalis,an allodialis: indubio præſumitur allodialis, nõ feudalis per teſtum in tit.26.§.1.libr.2.F. Alciat. de preſumpt. reg.2.præſũp.3. Cabriel. lib.3.ſub.tit.de feud. cõcl. 3.num.1. Curt.iun. conſ. 41.n.7 .Crat.cõſ.3.n.9.& conſ.9.n.152.uol.1.Rol.à Valle cõſ.46.n.39. uol.3. Menoch.conſ.252. nu.1. uol..2.& conſ.395.nu.2. uol.4.Eiuſqueratione hãc 2 aſſignant: quia † feudum in ſe ſeruitutem aliquam habet, quæ in dubio non præſumitur, Clarus hic Mozz.de natural.feud.nu.2.Dec.conſ.424.nu.8.& conſ.498. num.3.

num.3.&conſil.588.num. 12.Gozadin. conſ.50.nu. 7.Illudque comprimis procedit,ſi bona controuerſia ſita ſint extra feud.limites. Iſern. in cap.prim. numero tertio de controuerſ. inter maſc.& fem. Brun.conſil.127.uerſ. quod ſi ſeptimam.Natta conſil.514.numero 32. uolumin. 4. cum alias etiam,ut maximè res controuerſia ſita ſit in territorio, & pertinentijs caſtri,quod conſtat eſſe feudale, adhuc allodialis pręſumatur. Ita poſt Clarum hic noſtrum, & alios à ſe allegatos, docet Vulteius libro ſecundo de feud. capit.tertio, numer.decimo, & ſequentibus, ubi plura huc pertinentia eleganter explicat. *Harpr.*

b *In territorio illus.*] Adde,& uide per Iacobũ in ſuis quæſtionibus feud. quæſtione ſeptima, & octaua. Benè uerũ eſt, quod rem meam allodialem poſſum recognoſcere in feudum,commun.per Rolan. conſilio ſecundo, nu. 100. *Giach.*

QVÆSTIO XIX.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Ex præſtatione ſeruitiorum perſonalium per longum tempus, an præſumatur titulus vaſallagij.*
2 *Et an ex eo, quod quis per decennium poſſedit aliquam rem vti feudalem, præſumatur præceſſiſſe feudalis conceſſio.*

Ex Additionibus.

1 *Feudum quanti temporis præſcriptione acquirantur.*
1 *Quod in vno correlatiuorum ſtatutum eſt, in altero quoque ſtatui debet.*

ADDITIONES.

QVÆST. XIX.

1 *QVæro, aliquis ſeruiuit mihi, vt vaſallus longo tẽpore, ideſt, per decennium, præſtando ſeruitia perſonalia, nũquid ex hoc præſumetur titul. vaſallagij, ſiue homagij? Reſ. quod nõ, ſed requiritur tẽpus triginta a annorum. Ita tenet Bart.in l.ſolent,§.fin.nu.9.ff. de offic.proconſ.& in l.litibus num.3.C.de agri. & cenſ.lib. 10. Et eſt communis opin. vt dicit Bald. de præſcript.in 3. part. principali 10.q.1.partis n.34.et in 2.quartæ principalis q.6.num.1. in fin. Eſt enim magni præiudicij, vt quis efficiatur vaſall. alterius, ideò requiritur ſaltem curſu 30. annorum.*

1 *Sed pone, aliquis diuturno tempore, id eſt, per decennium poſſedit aliquam rem, vt feudalem, nunquid præſumetur præceſſiſſe ſolemnis conceſſio feudalis? Reſp.quod ſic. Et iſta eſt cõmunis opi.vt dicit Bald. ind. 10.q. 1.partis, poſt num. 35.verſ.Et ex ibi notatis, quẽ refert Pariſ conſ. 32.num.3. lib. 4. Nam hoc quidem caſu agitur de longe minori præiudicio, quam in ſuperiori: quantum ſcilicet intereſt inter perſonam, et res, merito etiam minoris temporis curſus ſufficiat ad inducendam præſcriptionem.*

a T*riginta annorum.*] Iſte ex textus in cap.1.§.ſi quis per triginta, ſi de feud.defunct fuerit controuer. ſed uide per Roland.in conſil.3.numero 79. ubi declaratur. Et quod contra præſcriptionem 40. annorum reſtitutio in integrum concedatur, uide per Soci. in conſil. 66. uol.4. &dixi alias. *Giach.*

Sed requiritur tempus triginta annorum.] Quẽ-
1 admodum † aliquis in fundo, quem per triginta annos, tãquam feudum poſſedit, ius feudi præſcriptione acquirit, capit.unico.§. Si quis per triginta annos. ſi de feud. defuncti content. ſit inter dom. & agn. uaſall.titulo uigeſimoſexto,libro ſecundo. F. ita uice uerſa ſi quis per annos triginta alicuius fundi nomine,qui reuera,liber erat non feudalis, ſeruitia feudalia a domino feudi, tanquam a uaſallo,receperit: is directum fundi iſtius dominium præſcribit, fundique dominum ſibi uaſallum acquirit: idque ex natura correlatiuorum.

2 Quod † enim in uno correlatiuorum ſtatutum eſt, in altero quoque ſtatui debet, l.ultima, ibique Bartol. Bald. & Angel. C. de indict.uid.tollend.l.1.C.de cupreſſis. Euerhard.à Midelbur. in locis legalib. loc. à correlat. numero tertio. Atque hac ratione Doctores communiter hanc ſententiam tuentur. Matthæus de Afflict. Præpoſitu sPetrus Rauennas, Laudenſ. & Alu.rott. in dicto titul. 26. §. ſi quis per triginta annos, libro 2. F. Speculator de feud. §.ſecundo,uerſic. ſecundo quæritur,&c. Mynſinger. centur. 4. obſeruat.29.in fine.Duaren. de feud.capit.8. numer. 2. Botcholt. in Commentar. in conſuetudin. feud. cap. 7.part.3.numer.9. Roſenthal.in tractatu iuris feud. cap.6 concluſ.81.Vulteius de feud.libro primo,capit. nono,numer.16.Mozzius de ſubſtantia feud. nnmer. 31.& D. Collega Bocerus claſſ.5. diſput.17. theſaur. 17.edit.2.& in tractatu de præſcript. feudi capit.2.numer.36.& ſeqq. ubi ad cõtraria ſolidè reſpondet. Ceterum de præſcription.feudi explicatius agetur infra ad quæſtionem quadrageſimãquintam. *Harpr.*

QVAESTIO XX.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Vaſallus dicens pacta, qua dominus vult opponere in inueſtitura, eſſe inſolita, an teneatur illa probare.*
2 *Et an recognitio per impreſſionem, vel errorem facta aliter quam more ſolito noceat poſteris.*

Ex Additionibus.

1 *Inſolitum eſt, quid præter naturam, aut conuentionem feudi accedit.*
2 *Feudorum mutatio, vel inſolita recognitio quibus noceat, remiſſiue.*